

Spolčo na téma ADVENT

Spolčo začíná v 19:00 po dětské mši nebo mši pro mládež. Na tom dnešním je opět přítomen kněz. Toto setkání vždy začíná večeří, protože většině vyhládne a s plným žaludkem to lépe myslí :-))

Když, cca po 30 minutách, ukončíme tuto velice příjemnou potřebu pro naše tělo, na program se dostavuje hra. Ta dnešní nese název Parlament.

Pravidla:

Hra: PARLAMENT

Tady se pozná, kdo dává pozor a má dobrou paměť :-)

Poskládáme židle do písmena D tak, aby na jedné straně bylo pět židlí=parlament a zbytek do půlkruhu. Jedna židle, uprostřed parlamentu, musí zůstat volná. Rozdělení jsme na strany obutí a neobutí a sedíme na střídačku. Každý má papírek a napíše na něj své jméno. Papírek složíme a zatím si ho necháme.

Člověk, který má po své pravici volné místo, si na ni někoho zavolá. Ten si tam sedne a vymění si papírky se jménem. Tak to jde pořád dál a dál a každá strana (obutých i neobutých) se snaží získat všechna místa v parlamentu. Jakmile se to některé ze stran podaří, vyhrává.

Napovídat jména se nesmí!

Když si už nevím rady kdo je kdo, a mám po své pravici volnou židli, mohu si tam sednout a říct „své“- to které mám právě na papírku u sebe – jméno.

Nesmí se říkat stejné jméno za sebou!

Mezi sebou si jména neříkáme!

SLOŽITĚJŠÍ VARIANTA: Papírky se jmény zamícháme a každý si vybere jeden z nich. Neříkáme si mezi sebou, jaké máme jméno. Hrajeme. Ze začátku to bývá se jmény tipovačka ;-)

Když hra skončí a jedna či druhá strana obsadila všechna místa v parlamentu. Dáme si židle do kruhu nebo si sedneme do kruhu na koberec. Seznámím přítomné s tématem: Adventní doba a předám slovo paní katechetce, která je také přítomná.

Co si myslíte, jakou symboliku má adventní věnec?

- Kdo ví, nebo si myslí odpovídá a pak paní katechetka pokračuje:

V adventním čase má mnoho lidí doma adventní věnec. Ačkoli je tato dekorace určitě slavnostní a oživuje svátky, má také velikou symboliku, kterou mnoho lidí vůbec nezná. Adventní věnec má vždy tvar kruhu. Protože nemá ani začátek, ani konec, je symbolem Boha, který je věčný, bez začátku i bez konce. Adventní věnec je vždy udělaný z jehličí. Tyto větve jsou stále zelené, stále živé. Symbolizují Krista, který pro nás zemřel, ale který vstal z mrtvých a nikdy už nezemře. Zelené větve také symbolizují naše nesmrtelné duše. Kristus přichází na tento svět a dává nám věčný život. Jehličím jsou propleteny červené cesmínové plody - bobule. Vypadají jako velké červené kapky krve. Symbolizují krev, kterou Kristus prolil za celé lidstvo. Připomínají nám, že Kristus přišel na tento svět, aby nás svou smrtí vykoupil. Skrze Jeho prolitou krev máme věčný život. Věnec má čtyři svíce, tři fialové a jednu růžové barvy. Ty symbolizují čtyři týdny adventního období, času přípravy na Vánoce. Každý den nám liturgie ve starozákonních čteních vypráví o tom, jak Židé očekávali Mesiáše a evangelia nás začínají uvádět do symbolů vánoční události. Na začátku adventu se zapaluje jedna svíce a každý týden přibývá další. Světlo věnce vzrůstá každý

týden tím, že je zapálena další svíce, a to nám připomíná, že čas narození Světla světa se blíží. Tak mohou naše duše pohotověji růst v lásce a v očekávání toho, že s příchodem Krista, jako malého dítěte přichází období milosti. Barva čtyř svící má také symboliku. Fialové svíce (a stejně tak i fialové stuhy) mají zdůraznit ducha kajícínosti a obrácení. Fialová barva nám připomíná, že advent je období přípravy, ve kterém bychom se měli duchovně připravit tak, aby naše duše mohla přijmout Krista o Vánocích. Růžová svíce se rozžihá o třetí neděli adventní, která se nazývá „Gaudete“. „Gaudete“ je latinské slovo pro radost, symbolizuje prvek radosti uprostřed naší přípravy v duchu kajícínosti a obrácení a upozorňuje nás, že vánoční radost už je téměř zde. Růžová barva se získává smícháním červené a bílé barvy. Bílá znamená radost, kterou slavíme o Vánocích. Červená barva pak symbolizuje lásku, se kterou Bůh Otec posílá svého Syna na svět. O Vánocích jsou všechny čtyři svíce nahrazeny bílými - náš čas přípravy minul a my vstupujeme do veliké radosti. Naspodu každé svíce nebo ve věnci samém může být modrý kalíšek. Modrá barva nám připomíná Pannu Marii, Matku Boží, která Ježíše nosila ve svém lůně a zrodila ho celému světu právě o Vánocích. Adventní věnec by měl být umístěn na čelném místě v kostele. Mnoho rodin má malý adventní věnec doma. Tato skutečnost připomíná rodinám jejich spojení s farní obcí. Svíce se zapalují před hlavním jídlem dne, kdy se celá rodina společně shromáždí. Nová svíce se zapaluje pokud možno v neděli, první den nového týdne, před hlavním jídlem. Společenství, které prožíváme u společného stolu, nám připomíná naše farní společenství u stolu našeho Pána, okolo kterého se shromažďujeme každý týden, abychom spolu s ním slavili oběť mše svaté a přijímali chléb Pána, který je výživou pro naši duši.

Co to je advent? Co to pro Vás znamená?

- Opět, kdo chce, odpovídá.

Advent znamená příchod, očekávání příchodu; advento je latinsky přicházet, blížit se. Doba adventní je období čtyř neděl před Vánocemi.

Liturgické dokumenty zdůrazňují dvojí povahu adventní doby. Je to doba přípravy na oslavu Narození Páně, kdy oslavujeme první příchod Syna Božího k lidem; a zároveň je to doba, v níž vedeni touto vzpomínkou směřujeme v myšlenkách k očekávání druhého Kristova příchodu na konci věků. Z těchto důvodů je to doba oddaného a radostného očekávání.

V souvislosti s těmito dvěma Kristovými "veřejnými" příchody na svět je v Adventu také připomínán Kristův osobní příchod k člověku - v posvěcující milosti, v eucharistii a při osobním setkání v okamžiku smrti. Setkání s Kristem předpokládá naši přípravu, naše obrácení: zřeknutí se všeho zlého, lítost nad svými hříchy a touhu po očistění. Církev nás vyzývá, abychom celou dobu adventní prožívali s vnitřní usebraností a touhou po Kristu. Těšíme se na oslavu Kristova narození, ale zároveň si uvědomujeme, že na svět přišel kvůli našim hříchům. Přiměřenou odpovědí by tedy měla být naše kajícínost, která se navenek vyjadřuje použitím fialové liturgické barvy a např. také tím, že se oltář v této době nezdobí květinami. Vhodným prostředkem přípravy na slavení vánočních tajemství je také modlitba radostného růžence.

Oblíbeným symbolem předvánočního času je adventní věnec se čtyřmi svícemi, které se postupně zapalují v průběhu čtyř adventních týdnů. Zelený věnec je symbolem života a společenství, je znamením naděje na vítězství Boží lásky. Rozlévající se světlo symbolizuje přicházejícího Krista, který rozptýlí temnotu a strach ze smrti a připomíná jeho slova: "Já jsem světlo světa" (Jan 8, 12; 9, 5), "Já jsem přišel na svět jako světlo, aby žádný, kdo věří ve mne, nezůstal v temnotě" (Jan 12, 46). Tak, jak se postupně rozhořívají svíce na adventním věnci, měla by růst i naše radost a naděje na setkání s Kristem a náš život by měl být stále více prozářen světlem Boží milosti: "Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích" (Mt 5, 16) Pro zvýšení duchovních účinků, vyprošení Božích darů a k větší oslavě Boha slouží žehnání adventního věnce.

Smysl adventní doby vystihuje i zvyk slavit každý den časně zrána zvláštní mši svatou ke cti

Panny Marie, zvanou roráty. Název je odvozen ze vstupního mešního zpěvu "Rosu dejte, nebesa" - latinsky "Rorate coeli" (Iz 45,8). Zařazením této mše svaté na časnou ranní hodinu se chce připomenout, že Panna Maria zasvitla lidem jako "Hvězda jitřní" před východem Slunce - Ježíše Krista.

Zvláštní postavení mezi jednotlivými dny Adventu má třetí neděle adventní, zvaná "Gaudete" podle vstupní antifony "Radujte se stále v Pánu", latinsky "Gaudete in Domino semper". Tato neděle je jakoby vyňata z vážnějšího adventního rázu, přibližuje nás na chvíli k vánoční radosti. Staví nám před oči náš cíl, aby nás povzbudila a posílila ve vytrvalosti. Radostný ráz této neděle vyjadřuje také možnost použití růžové liturgické barvy (do vážné a kající fialové se přimísí trochu radostné bílé, která je symbolem očekávaného světla - Krista); na zvýraznění radosti tohoto dne se oltář může vyzdobit květinami.

Dny adventu se podobají tichému klepání na naše duše, abychom se odvážili hledat tajemnou Boží přítomnost, která jediná může člověka opravdu osvobodit. Zkusme se ztišit, abychom toto klepání nepřeslechli.

(Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.: Boží světlo v naší duši)

Modlitba:

- Modlitbu začneme písní s kytarou. Píseň: Blízko je Pán
- Následuje modlitba vlastními slovy:

Pane Bože, děkujeme Ti, že máme možnost se tady každý týden scházet. Děkujeme Ti, že jsi tady s námi a že můžeme v síle Ducha svatého vést toto spolčo. Prosíme, doprovázej nás na našich životních cestách a ať Ti dokážeme s důvěrou odevzdat všechny naše radosti i starosti. Amen.

- Někdo přečte evangelium k následující neděli, poté následuje chvíle ztišení a zamyšlení nad evangeliem, přečtení evangelia ještě jednou.
- Písnička: Pane Bože přijď k nám
- Prosby, díky, chvály
- Pomodlíme se desátek – „S kterým jsi Alžbětu navštívila“
- Požehnání na cestu domů
- Modlitbu zakončíme písničkou: Pojd'te ke mně všichni